

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΙΣ ΤΑ ΡΑΦΙΔΙΑ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ, ΠΕΡΙΟΧΗΝ ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ.

Τὴν Παρασκευὴν, 25ην Ὀκτωβρίου /7ην Νοεμβρίου 2014, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτὴ τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑλληνορθόδοξον Κοινότητα εἰς Ραφίδια, κώμην τῆς πόλεως Νεαπόλεως /Nablus τῆς Σαμαρείας, ἐν ᾗ καὶ τὸ Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξήρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καὶ Ἰορδάνου κ. Θεοφυλάκτου καὶ Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων ὡς τοῦ ἡγουμένου τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ καὶ ἱδρυτοῦ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ναοῦ τοῦ προσκυνήματος τούτου Ἀγιοταφίτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου καὶ τοῦ Πρωτοσυγκέλλου Προϊσταμένου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Δημητρίου Ραφιδίων π. Λεοντίου, ἱερέων τῶν ὁμόρων κωμῶν καὶ παρακολουθούντων τῶν ἐν εὐλαβείᾳ τῶν ἐνοριτῶν τῆς ἐνορίας ταύτης, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου ἑλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος ταύτης ἀραβιστί.

Εἰς τὴν θείαν Λειτουργίαν ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων ἑλληνιστί, ἔχοντα ὡς ἔπεται:

“Αἶματι τῷ σῷ σταζόμενος, τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ, τῷ τό αἶμα τό τίμιον, διὰ σέ κενώσαντι, προσηνέχθης Δημήτριε• καὶ κοινωνόν σέ δόξης εἰργάσατο καὶ βασιλείας αὐτοῦ συμμετόχον, ὡς ἀριστεύσαντα κατὰ τοῦ ἀλάστορος καὶ τὰ δεινά, τούτου μηχανήματα τελείως σβέσαντα, ψάλλει ὁ μελωδὸς τῆς Ἐκκλησίας.

*Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,*

Σήμερον εὐφραίνονται τὰ οὐράνια καὶ ἀγάλλονται τὰ ἐπίγεια ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου καὶ θαυματουργοῦ τοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης. Καὶ τοῦτο, διότι ὁ ἅγιος Δημήτριος κατέχει ἰδιαιτέραν θέσιν εἰς τὴν χορείαν τῶν μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Τό τίμιον αἶμα τοῦ μαρτυρίου τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ἀφ’ ἐνός μὲν ἐπότισε τό δένδρον τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ’ ἐτέρου δέ ὡς ἀστραπή ἀπ’ ἄκρον εἰς ἄκρον τῆς γῆς ἐπέλαμψεν τό φῶς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀληθείας. Τό γεγονός δέ τοῦτο ἔλαβε χώραν κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ’ ἣν ἡ ἀνθρωπότης ἐτέλει ἐν τῷ σκότει τῆς δαιμονοκρατίας, δηλονότι τῆς λατρείας τῶν ἀψύχων εἰδώλων, ἀλλὰ καὶ τῆς προσωπολατρείας τῶν Ρωμαίων Αὐτοκρατόρων, ὡς τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ. (3ος αἰ. μ.Χ.).

Ὁ ἅγιος Δημήτριος διεκρίνετο τόσον διὰ τὴν εὐσέβειάν του ὅσον καὶ διὰ τὸ διδασκαλικόν τοῦ ἔργον, τῆς διαδόσεως δηλονότι τῆς ἀληθινῆς πίστεως εἰς Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου. Ὡς πιστὸς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ κῆρυξ τοῦ Εὐαγγελικοῦ λόγου, ὁ Δημήτριος εἶχε κατὰ νοῦν τούς λόγους τοῦ Κυρίου πρὸς τούς μαθητάς Αὐτοῦ: «πρὸ δὲ τούτων πάντων ἐπιβαλοῦσιν

ἐφ' ὑμᾶς τὰς χειῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον», (Λουκ. 21,12-13).

Ἀναλυτικώτερον, ὅλαι αἱ καταδιώξεις καὶ περιπέτειαι αὐταὶ θὰ ἔχουν ὡς τελικὴν ἔκβασιν καὶ ἀποτέλεσμα τὴν μαρτυρίαν τὴν ὁποίαν θὰ δώσετε διὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου διὰ νὰ εἶναι ἡ μαρτυρία αὐτὴ ἔλεγχος ἐναντίον ἐκείνων, οἱ ὅποιοι δὲν θὰ δύνανται νὰ δικαιολογηθοῦν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κρίσεως, ὅτι δὲν ἤκουσαν κήρυγμα εὐαγγελίου. Ἡ ἡμέρα δὲ τῆς κρίσεως εἶναι ἡ ὥρα «ἐν ἧ πάντες οἱ ἐν τοῖς μνημείοις ἀνκούσονται τῆς φωνῆς αὐτοῦ καὶ ἐκπορεύονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς, οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες εἰς ἀνάστασιν κρίσεως», (Ἰωάν. 5,28-29).

Ὅντως ἀγαπητοί μου, οἱ Κυριακοὶ λόγοι: «ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον» (Λουκ. 21,13), δηλαδὴ εἰς μαρτυρίου δόξαν κατὰ τὸν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας ἀναφέρονται εἰς τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἐδοξάσθη ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἐδοξάσθη δὲ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ σταυρικοῦ Αὐτοῦ θανάτου, ἀφ' οὗ δι' αὐτοῦ κατήργησε τὴν ἁμαρτίαν καὶ τὸν θάνατον. Καὶ ὁ θεὸς Πατὴρ ἐδοξάσθη μὲ ὅλον ἐν γένει τὸν βίον τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, μάλιστα δὲ μὲ τὴν μέχρι σταυρικοῦ θανάτου ὑπακοήν Του.

Τὴν μέχρι μαρτυρικοῦ θανάτου ὑπακοήν καὶ ζωὴν ἀναστάσεως ἐπεδίωκον οἱ φίλοι τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ. Μεταξὺ δὲ αὐτῶν καὶ ὁ σήμερον τιμώμενος ἐν τῷ ἐπωνύμῳ αὐτοῦ Ἱερῷ Ναῷ τῆς εὐσεβοῦς Κοινοτήτος ὑμῶν ἐν Νεαπόλει Παλαιστίνης, ἅγιος Δημήτριος ὁ μεγαλομάρτυς, ὁ ὁποῖος γενόμενος κοινωνός τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, ἀνεδείχθη ἀληθὴς καὶ τέλειος διδάσκαλος καὶ εὐαγγελιστὴς τῆς νέας ἐν Χριστῷ ζωῆς, δηλονότι τῆς ἀναστάσεως Αὐτοῦ.

Τὴν μαρτυρίαν ταύτην τῆς σταυρικῆς ἀγάπης καὶ τῆς δόξης τοῦ μαρτυρίου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ τῶν φίλων αὐτοῦ τῶν ἀπ' αἰώνων ἁγίων ἐκλήθημεν νὰ μαρτυρῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου, ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ διὰ τῆς μαρτυρίας τοῦ χριστιανικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν βίου. «Παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου», (Α' Κορ. 7,31). Διότι λέγει ὁ θεῖος Παῦλος, περνᾷ καὶ φεύγει διαρκῶς σάν σκιά τὸ ἐξωτερικόν φαινόμενον τοῦ κόσμου τούτου.

Δεηθῶμεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως διὰ πρεσβειῶν τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας χαρίζεται τὴν ἀγαλλίασιν τῆς δόξης τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου Δημητρίου. Ἀμήν”.

Καὶ ἀραβιστί ὡς ἔπεται, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:

<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/11/07/8043>

Μετά τὴν θείαν Κοινωνίαν, τὴν ἀπόλυσιν καὶ τὴν διανομὴν τοῦ ἀντιδώρου ἐγένετο μικρὰ δεξιώσις εἰς τὸ ἡγουμενεῖον παρὰ τὸν Ναόν, τὴν μεσημβρίαν δὲ παρετέθη τράπεζα ὑπὸ τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς κώμης ταύτης.

Μετά τὴν λῆξιν τῆς ἑορτῆς, ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη τὸ προσκύνημα τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἤψατο τῆς ὁδοῦ διὰ τὴν ἐπιστροφήν εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

<http://youtu.be/MJV-l4yFlfg>

<http://youtu.be/WK69ffxw1wI>

